

- 3) Vai iepriekš minētās regulas var interpretēt tādējādi, ka lauksaimniecības preču ražotājam, kura saimniecība atrodas Kopienas teritorijā, bet kurš plāno izbeigt savu darbību nākotnē (pēc subsīdijas izlietošanas), nav tiesību saņemt atbalstu?
- 4) Kā ir jāinterpretē juridiskā statusa, kas noteikts ar valsts tiesību aktiem, jēdziens minēto divu regulu izpratnē?
- 5) Vai juridiskais statuss, kas noteikts ar valsts tiesību aktiem, ietver arī juridisko statusu, kas saistīts ar lauksaimniecības preču ražotāja (vai ražotāju grupas) iespējamās likvidēšanas veidu? Ungārijas tiesībās ir paredzēti atšķirīgi juridiskie statusi dažādām situācijām, kurās var notikt likvidēšana (izlīguma, bankrota un brīvprātīgas likvidācijas procedūras).
- 6) Vai ir iespējams paredzēt nošķirti — un pilnīgi neatkarīgi viens no otra — nosacījumi, ar kuriem izmanto, no vienas puses, vienoto platībmaksājumu (Kopienas shēmā) un, no otras puses, papildu valsts atbalstu? Kāda ir (vai var būt) saistība starp abu subsīdiju veidu principiem, režīmu un mērķiem?
- 7) Vai var izslēgt no papildu valsts atbalsta saņēmējiem grupu (vai individuālu ražotāju), kas tajā pašā laikā atbilst Kopienas vienotā platībmaksājuma shēmā paredzētajiem nosacījumiem?
- 8) Vai Regula Nr. 1259/1999 saskaņā ar tās 1. panta 4. punktā noteikto ir piemērojama arī papildu valsts atbalstam, ņemot vērā, ka tas, kas tiek finansēts no ELVGF tikai daļēji, pēc loģikas tiek finansēts ar papildu valsts atbalstu?
- 9) Vai lauksaimniecības preču ražotājam, kura saimniecība, kas darbojas faktiski un pilnīgi likumīgi, atrodas Kopienas teritorijā, ir tiesības uz papildu valsts atbalstu?
- 10) Vai gadījumā, ja valsts tiesības reglamentē komercsabiedrību likvidēšanas procedūras ar atsevišķu tiesisko regulējumu, tam ir nozīme saistībā ar Kopienas atbalstu (un ar to saistīto valsts atbalstu)?
- 11) Vai Kopienas un valsts tiesību normas, kas reglamentē kopējās lauksaimniecības politikas darbību, var interpretēt tādējādi, ka tām ir jāveido kompleksa juridiskā sistēma, kas ir interpretējama vienādā veidā un kas darbojas atbilstoši vienādiem principiem un nosacījumiem?

- 12) Vai piemērojamību, kas noteikta Regulas Nr. 3508/92 1. panta 4. punktā un Regulas Nr. 1259/1999 10. panta a) punktā, var interpretēt tādējādi, ka saistībā ar subsīdijām lauksaimniecības preču ražotāja nodomam izbeigt savas darbības nākotnē vai no tā izrietošajam juridiskajam statusam vispār nav nekādas nozīmes?

(<sup>1</sup>) OV L 355, 1. lpp.

(<sup>2</sup>) OV L 160, 113. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. martā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH**

**(Lieta C-119/10)**

(2010/C 134/35)

Tiesvedības valoda — holandiešu

#### **Iesniedzējtiesa**

*Hoge Raad der Nederlanden*

#### **Lietas dalībnieki pamata procesā**

*Prasītāja: Frisdranken Industrie Winters BV*

*Atbildētāja: Red Bull GmbH*

#### **Prejudiciālie jautājumi**

- 1) a) Vai “pildīšana” iepakojumos, kuriem ir piestiprināts (3.1. punkta iv daļā minētais) apzīmējums, ir uzskatāma par šī apzīmējuma lietošanu komercdarbībā preču zīmju direktīvas (<sup>1</sup>) 5. panta izpratnē arī tad, ja pildīšana ir pakalpojums trešajai personai tās uzdevumā un tā rezultātā notiek pakalpojuma saņēmēja preču atšķirības radīšana?
- b) Vai atbildi uz 1. jautājuma a) punktu ietekmē apstākļi, ka, iespējams, ir noticis preču zīmju direktīvas 5. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunkta pārkāpums?

- 2) Ja uz 1. jautājuma a) punktu atbilde ir apstiprinoša, vai saskaņā ar preču zīmju direktīvas 5. pantu apzīmējuma lietošanu Beniluksa teritorijā var aizliegt arī tad, ja preces, uz kurām ir apzīmējums, ir paredzētas vienīgi eksportam uz valstīm ārpus a) Beniluksa teritorijas vai b) Eiropas Savienības teritorijas un attiecīgajā teritorijā tās nenonāk sabiedrības uztveres lokā, izņemot uzņēmumu, kurā preces tiek iepildītas?
- 3) Ja uz 2. jautājumu (a) vai b) punktu atbilde ir apstiprinoša, kāds kritērijs ir izmantojams, pārbaudot, vai ir noticis preču zīmes pārkāpums: vai ir piemērojama (samērā informēta, uzmanīga un apdomīga (vidusmēra)) patērētāja Beniluksa teritorijā (jeb, attiecīgi Eiropas Savienības teritorijā) — kurš šajos apstākļos ir nosakāms fiktīvi vai abstrakti — uztvere, vai tomēr ir piemērojams cits kritērijs, piemēram, tās valsts, uz kuru preces tiek eksportētas, patērētāja uztvere?

(<sup>1</sup>) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2010. gada 5. martā — Eiropas Komisija/  
Eiropas Savienības Padome**

(Lieta C-121/10)

(2010/C 134/36)

Tiesvedības valoda — angļu

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik un K. Walkerová)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

**Prasītājas prasījumi:**

— atcelt Padomes 2009. gada 22. decembra Lēmumu 2009/1017/ES par to, lai Ungārijas Republikas iestādes varētu sniegt valsts atbalstu lauksaimniecības zemes iegādei laikā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim (<sup>1</sup>)

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi Komisijas lēmumu, kas izriet no 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē 196. punktā ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem un fakta, ka Ungārija tiem ir piekritusi bez ierunām, un ar kuru minētajai valstij tiek uzlikts pienākums vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim izbeigt divas pastāvošās atbalsta shēmas saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi. Būtībā Padome, pamatojoties uz ārkārtas apstākļiem, ir atļāvusi Ungārijai saglabāt šo shēmu līdz 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē spēkā esamības beigām, proti, līdz 2013. gada 31. decembrim. Apstākļus, kurus Padome izvirzījusi, lai pamatotu savu lēmumu, acīmredzami nevar uzskatīt par tādiem ārkārtas apstākļiem, saistībā ar kuriem varētu pamatot pieņemto lēmumu un neņemt vērā attiecīgo Komisijas lēmumu saistībā ar šīm shēmām.

Lai pamatotu savu prasību atcelt tiesību aktu, Komisija izvirza četrus pamatus:

- a) pirmkārt, Komisija uzskata, ka Padomei nebija tiesības celt prasību saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta trešo daļu, jo atbalsts, kuru Padome bija apstiprinājusi, bija pastāvošs atbalsts, kuru Ungārija, piekrirot Komisijas ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem, bija apņēmusies izbeigt līdz 2009. gada beigām;
- b) otrkārt, atļaujot atbalsta pasākumus līdz 2013. gadam, Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, mēģinot izvairīties no Komisijas konstatējuma, ka Ungārijai bija tiesības atstāt spēkā savus atbalsta pasākumus vēlākais līdz 2009. gada beigām;
- c) treškārt, apstrīdētais lēmums tika pieņemts pārkāpjot lojālas sadarbības principu, kas ir piemērojams dalībvalstīm, kā arī starp iestādēm. Ar savu lēmumu Padome ir atbrīvojusi Ungāriju no tās pienākuma sadarboties ar Komisiju saistībā ar vajadzīgajiem pasākumiem, kuriem šī dalībvalsts bija piekritusi attiecībā uz pastāvošo atbalstu saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi LESD 108. panta 1. punktā paredzētās sadarbības ietvaros;
- d) savā pēdējā pamatā Komisija apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā tiktāl, ciktāl tā ir atzinusi, ka pastāv ārkārtas apstākļi, kas pamato apstiprinātā pasākuma pieņemšanu.

(<sup>1</sup>) OV L 348, 55. lpp.